

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročilna znaša:

Obe izdaji na leto . . . . . gl. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutraj številke po 3 nč. večerne številke po 4 nč. ponedeljske zjutraj številke po 2 nč. Izven Trsta po 1 nč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema uredništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Novejše vesti.)

Voloska 12. Nadvojvodinja Štefanija je s svojo hčerjo, nadvojvodinjo Elizabeto, došla v Opatijo, kjer ostane več dni.

Ljubljana 18. V deželnem zboru se je pri točki »Nauke« z večino glasov vsprejel predlog poročevalca, da deželni zbor obžaluje, da se deželni šolski svet tako malo briga za želje prebivalstva glede poduka v drugem deželnem jeziku. Tekom razprave je obžaloval poslanec Hribar, da deželni šolski svet z ozirom na drugi deželni jezik zahteva, da se na šolah v Toplicah in v Zagorju poučuje v nemškem jeziku že v prvem razredu, v tem ko se o sklepih glede modalitet pouka v drugem deželnem jeziku sploh ignorirata krajni šolski svet in stališče deželnega zbora, ki se je l. 1897. izrekel za to, da prepusti faktorjem, ki vzdržujejo šolo, uravnavo pouka v drugem deželnem jeziku z ozirom na to, da-li se naj vrši isti obligatno ali neobligatno.

Deželni predsednik je rekel, da deželni šolski svet vedno upošteva želje deželnega zbora in želje lokalnih šolskih oblastij, — ako jih smatra opravičenimi, kakor je to v Toplicah in v Zagorji. Ako pa dotične želje niso opravičene, mora deželni šolski svet ravnati, kakor se zdi njemu najbolje. Deželni šolski svet ne more vsako leto spreminjati svojih nazorov o umestnih jezikovnih uredbah. K predlaganemu protestu deželni zbor ni bil opravičen. Sploh pa da je deželni šolski svet vložil rekurz na ministerstvo, katero ga dosedaj še ni rošilo.

Praga 18. V deželnem zboru je namestnik obljubil, da bode vlada krepko podpirala ustanov-

vitev deželne obrtne komisije. To bode morda polje, na katerem se zjedinijo obe narodnosti.

Budimpešta 18. V današnji seji zbornice poslancev so se v tretjem čitanju odobrili zakonski načrti, o katerih se je razpravljalo včeraj. Na to se je izvolil odsek, ki se odpošlje radi revizije hišnega reda. Na dnevnem redu jutrnje seje se nahaja med večimi drugimi predlogami tudi proračunski zakon.

Budimpešta 18. Ogerska brzjavna pisarna javlja: Semkaj došla borzna poročila o neugodnih vesteh, ki so se razširile v Berlinu glede budimpeštanskega trga, so tukaj popolnoma nerazumljiva, ker ni najmanjšega povoda za vznemirljiva poročila o tukajšnjem položaju. Tukaj vlada popolnoma normalne razmere tako na borzi kakor tudi v ostali trgovini.

Karlovi Vari 18. Večina stavbinskih delavcev so zopet vsprejeli delo. Štrajk gre h koncu.

Madrid 18. Volitve so izpadle kakor sledi: 180 pristašev Silvella, 33 pristašev Polavieja, 30 ultramontancev, 18 pristašev Tetuana, 86 liberalcev, 30 pristašev Gamazo-a, 15 republikancev, 5 pristašev Romero-a in 4 Karlisti.

Deželni zbor istrski.

II. seja dne 18. apr. 1899.

V Kopru, dne 18. aprila 1899.

Deželni glavar Campitelli je otvoril sejo ob 11. uri 23. minut. Navzočih je bilo 20 poslancev, med njimi 6 Hrvatov in Slovencev. Po prečitaniu zapisnika zadnje seje je zahteval vladni zastopnik, okr. glavar Fabiani, da se zapisnik popolni v tem zmislu, da je on zbornico pozdravil tudi v sloven-

skem jeziku, kar mu je predsednik obljubil. Predsednik se je spomnil umrlih poslancev Veniera in Costantinija ter je prebral došle vloge. Izvolili so 6 revizorjev in 4 odseke, namreč: politično-ekonomičnega, šolskega, finančnega in agrarnega. Naši niso zastopani v nijednem teh odsekov! Na volitvah v zadnje 3 odseke se naši niso udeleževali glasovanja, ker je bilo videti, da bi bilo brezvspešno.

Posl. Bubba je predlagal, da se izroči predloga glede preložitve dež. zbora in dež. uradov posebni komisiji. Ta predlog je bil vsprejet z glasovi večine in izvolili so se člani te komisije.

Na to se je prečitalo poročilo dež. odbora o dopolnilnih volitvah v mestnih skupinah Piran in Pazin-Labinj-Plomin. Dež. glavar je prijavil predlog dr. Dinka Trinajstića in tovarišev, da se volilni spisi Pazin-Labinj-Plomin izroče posebni komisiji 9 členov v proučevanje in poročilo.

Poslanec večine Scampicchio je bil tudi za ta predlog, ker da so vladni organi o zadnjih volitvah podpirali Slovane, ali stvar naj se izroči politično-ekonomičnemu odseku. Na to se je oglasil poslanec dr. Dinko Trinajstić, da bi utemeljil svoj predlog. A komaj je začel govoriti hrvatski, jeli so laški poslanci kašljati in premikati stole, kar je bilo v znamenje galerijama in — žurnalistom, da so tudi oni začeli s kašljanjem, ceptanjem in drsanjem z nogami, žvižganjem itd. O vsaki tretji besedi je moral govornik prenehati, in predsednik je bil prisiljen izprazniti drugo galerijo, kar je zahteval precej časa. Red in mir pa se ni povrnil v kljub temu. Ostalo je namreč še tisto »boljše« občinstvo, ostali so še žurnalisti in — laški poslanci. Poslednji so kričali, naj sa govornik posluša jezika, katerega umejo tudi oni, a predsednik

Nekoč sem šel po ulici in gledal krog sebe brezskrbno in radovedno, kakor je že moja navada, kar sem zagledal na cesti nekov papir. Pobral sem ga. Bilo je nekovo pismo v zavitku, toda brez naslova.

Prečital sem, seveda.

Ne peče me sicer vest zbok take nediskretnosti, toda, ker sem kljub vsej lakkomišljenosti svoji jako vesten človek, objavljam je tem potom, ker utegne morda vendar-le priti pred oči tistemu, kateremu je bil namenjen.

List je bil pisan z energično, malce zasuknjeno, navihano pisavo:

»Cenjeni gospod!

Začnem kar brez pardonov, brez tistih neskončnih »oprostite« in »dovolite«.

Nekoliko Vas pač osupne ta list, mogoče i malo neprijetno dirne, ko ga prečitate, toda prosim, ne vznemirjajte se, mislite samo, da je s tem plačan in poravnan nekov star, pozabljen račun.

Nikomur ni prijetno, kadar se mu prezentira račun, na katerega ni mislil nikdar, o katerem morda sploh slutil ni, da ekzistira in to s pravico ekzistira in baš za njega.

Tak račun Vam prezentiram danes s tem pismom in kadar je prečitate, poravnan bo do čista, brez vsacega zastanka in obresti, vsaj kar se mene tiče.

Toda k stvari!

(Pride še.)

P O D L I S T E K.

Pismo.

Spisal Poluks.

Tu sedim, grizem držalo in zastoj iščem pametne misli v prazni glavi svoji. Danes sem se preselil v svoje novo stanovanje.

Čestita moja gospodinja je že starikava, precej osorna in nepriljudna, a zato je njena hčerka idol ženske — mlade seveda.

Ko bi hotel analizirati samo jedno njenih elegantnih kretanj, bilo bi dovolj tvarine vsaj za dva feljtončka, kaj še li za jednega!

Ali kaj, človek ne sme postati tako hitro intimen in dražestna Vera znala bi zaničljivo in prezirljivo zavihniti svoj fini, klasični nos, če bi se jaz, ubogi kandidat sam Bog ve katerega sloja človeške družbe, pospel v višave raznih pesniških metafor in bi brez njenega specijalnega dovoljenja s kruljevimi neksametri kvaril njene divne lastnosti.

Na svojo žalost moram si torej drugod iskati snovi. V zadregi sicer nisem: na vse zgodaj že sem se zaletel v debelušnega gospoda, ki je obilno osebo svojo komaj obdržal v potrebni bilanci. Komaj sem dokazal temu z raznimi duhovitimi razlogi svojo popolno nedolžnost in se z globokimi pokloni oddaljeval v ozadje, stopil sem neki elegantni dami z obema petama na nogo, da je revica padla skoro v omedlevice. Kakor skesan grešnik sem jo prosil oprostčenja, ponudil jej roko in jo spremil po stopnicah prav do praga, a nazaj

gredé sem izbil dražestni gospici v kratkih krilih knjige iz rok. Prepričan sem, da se imam zahvaliti le svojemu novemu naočniku, da nisem čul kake rezke besede, ampak žel le sladek posmehljaj za svojo nerodnost.

Vse to bi se dalo — z raznimi vprašanji in klicaji, z novodobnimi pomišljaji in pikicami, s par psihološkimi oevirki in z nekoliko pikantnimi opazkami — raztegniti v interesanten, prikupljiv podlistek.

Toda: »sree človeško čudna stvar«, kopiral bi Gregorčiča in zapel, ko bi imel dober tenor ali vsaj bas srednje mere. Ta čudna stvar mi torej nikakor ne daje, da bi se ukvarjal s taeimi navadnimi objekti, kakor so moj gospod, gospa in ono bitje srednjega spola. (Pardon! pa kar je res, je res!)

Nekaj pametnega bi hotel, nekaj interesantnega, originalnega!

Ali kaj hočete, če je dandanes tako prebito težko biti zanimivim, »zabavnim ali še celo originalnim.

No, kar ni, ni! Tako častilakomen pa nisem, da bi hotel po vsej sili proslaviti svoje ime. Kar ne gre z lahka, gotovo tudi ne pojde in naj pozivam, potiskam in se penim, kolikor mi drago. In ker sem že na tem, da se velikodušno odpovedujem glorioli imenitnega pisatelja, povem ob jednom, da to kar napišem sedaj, ni moja last. Čitatelji naj torej blagohotno oprostite originalno dolgost mojega uvoda.

ga je vabil, naj zaključi, ker bo imel še prilike govoriti o tem predmetu.

«Držite red, pa bom kmalu pri koncu!», je odgovarjal dr. Trinajstić, ter je nadaljeval — pretrgavan v vsakem stavku po nekaj kratki, — o nerednostih na volitvi v Piranu, ki bi se zamogle tolmačiti s tem, da so bila različna menenja o razlaganju dotičnih zakonskih določil, ki so pomanjkljiva in nejasna. Zopet obče ropotanje, kašelji, žvižganje. Trušč je bil zopet tolik, da je predsednik odredil, naj se izprazni tudi prva galerija.

Dr. Trinajstić je hotel nadaljevati, a ni mogel. Vskliknil je: «To ni zbornica!»

Laški poslanci pa so kričali v jednomer, naj govori laški. Dr. Trinajstić pa je vskliknil:

«Ne govorim za Vas; Vi lahko zapustite dvorano; jaz govorim za volilee, ki so me poslali na to mesto».

Predsednik je opominjal govornika, naj bo kratek; isti pa je zavrnil predsednika:

«Recite jim, da naj me ne motijo. Čuvajte svobodo govora! Jaz imam pravico, da govorim v svojem jeziku, in vaša dolžnost je, g. predsednik, da mi branite to pravico!»

V tem času je prišlo nekaj sumljivih oseb z druge galerije, nota bene: brez vstopnic, v izpraznjeno prvo galerijo, kjer so se ob uhođu pomešali med laške poslance.

Laški poslanci so občevali z žurnalisti po prijateljski; le-ti so pomagali ropotati z nogami, in naduha se je prišla tudi njih. Poslanci večine so kričali govorniku: «Nehajte!» a dež. glavarja so nagovarjali, da odtegne govorniku besedo. Jeden izmed žurnalistov je odprl vrata druge galerije, ki se je začela zopet polniti. Praznjenje se je pričevalo z nova.

Med poslanci večine je bilo huronsko vpitje. Prof. Mandić jih je apostrofiral kričače z fakini!

Predsednik je izjavljal, da vidi samo poslancev. Mandić: «Ni res! Fakinov je vmes, fakinov v gospodski obleki».

Dr. Trinajstić: «Moj Bog, na ta način ne morem dovršiti nikdar!» Govornik je opisoval, kako so oblasti svojevoljno brisale davkoplačevalce iz volilnih list ter jih nadomeščale z uradniki; navel je več slučajev, v katerih so v zapisniku izkazane kakor volilec osebe, ki jih niti ni najti v občinskih volilnih spisih.

Zopet šum in ropot.

Predsednik je zvonil opetovano ter opominjal govornika, naj govori o teh stvareh, ko pride v razpravo poročilo dotične komisije.

Dr. Trinajstić: «Če nas večina nobenega ne pripušča v komisijo, primoran sem, da govorim tukaj o teh stvareh.»

Zopet vik in krik, ropotanje z nogami ter intonacija piščalk.

Klic: «Fakini!»

Dr. Trinajstić: Jaz nimam le pravice, da govorim, jaz moram celo navesti tukaj vse te točke; ker: kako naj drugače vse to izve politično-ekonomični odsek!

Predsednik je zvonil ter prosil govornika, da bi bil kratek. Dr. Trinajstić: «Pa, pustite me govoriti. Saj bom govoril kratko. Navesti hočem ta-le slučaj»... Zopet isti peklenski koncert.

Dr. Trinajstić: «Meni se zdi, da vi nočete, da bi govoril o teh dogodkih. Vi hočete pokriti te nezakonitosti. Bil je morda vaš pristaš, ki jih je zakrivil»... Govornik je prešel — pretrgavan o vsaki besedi — na dogodke na dopolnilni volitvi Pazin-Labinj-Plomin, kjer so se godile take nezakonitosti, da bi morale zanimati tudi državnega pravdnika. Oseba, ki je bila sicer v volilni listi, a de facto ni volila, navedena je v aktih, da je oddala svoj glas. Če bi obveljalo to načelo, potem sploh ni treba volitev. Taka komisija naj kar sama glasuje in voli poslance.

Glasovali so tudi mrtvi...

Ko je dr. Trinajstić začel govoriti o tej točki, nastala je taka praska, da je predsednik prtrgal sejo. Čez nekaj minut jo je zopet otvoril z že navadnim opominom in prošnjo do govornika, naj zaključi.

«Pustite me govoriti!»

«Govorite tako, da vas bomo umeli!»

«Če ne poznate jezika, učite se ga».

Zopet nov ropot.

Dr. Trinajstić: «Jaz prosim g. vladnega komisarja, da konstatira, kako ščiti predsednik svobodo govora in kako postopa proti manjšini!»

Predsed., čuvši besedo »komisar«, je protestiral, da vladni komisar ne more tu ničesar opraviti, tu je on predsednik.

Jeden poslanec večine je opazil, da govornik čita. Trinajstić:

«Ne čitam govora; jaz čitam le imena».

Predsednik: La finisca, la finisca!

«Dokler govorim o predmetu, smem govoriti».

A predsednik je bil menenja, da ne govori o predmetu.

«Kako morete vi soditi, da ne govorim o predmetu, če ne poznate jezika!... Jaz ščitim svoje pravo. Torej šte. 4, kakor sem že prej omenil.»...

Dalje ni bilo umeti niti besedice. Dr. Trinajstić je vskliknil: »Gosp. predsednik, vi ste poklican, da branite čast tega zbora. Spravite venkaj tiste »fakine«. Gospod, vi ne poznate svojega položaja!»

Predsednik je imenoval početje govornikovo: provokacijo.

Neki poslanec večine je napadal govornika, a poslednji je repliciral.

Predsednik je vabil govornika, naj se gre prepirat »al caffè«...

Prof. Spinčić je ploskal temu — dovtipu Campitellijevemu.

Dr. Trinajstić: »Zabranite, da me ne bodo napadali in motili«! Zopet obči polom.

Dr. Trinajstić je zavrnil: »Gospod predsednik, če vi niste v stanu, spraviti tisto »fakinažo« venkaj, če ne znate varovati reda in ščititi dostojanstvo te zbornice, tedaj hočem zaključiti. Zdaj ste svobodni...»

Potem se je zavrgel predlog naših, a sprejel predlog Lahov, da se ta stvar izroči polit. ekonomičnemu odseku, in seja se je zaključila. Prihodnja seja se naznani pismeno.

Politični pregled.

TRST, 19. aprila 1899.

Aleksander baron Petrino, ta bivši minister za poljedelstvo v ministerstvu Potocki leta 1870, je umrl te dni v Černoveih, in ne baron Pino, kakor nas je nasamaril slavni korespondenčni birô. Pokojni Petrino je bil odločen avtonomist in srdit nasprotnik nemškega centralizma in nemškega nadvladja. To je razloga dovolj, da mu meče »N. Freie Presse« kamenje za njim v grob. Petrino da je bil začetnik vseh sedanjih homatij in bojev proti ustavi, on je kriv, da so Nemei v manjšini v parlamentu in adresni načrt sedanje večine da je le plagijat predloga Petrino iz leta 1870, da se avtonomija, zahtevana za Galicijo, razširi na vse pokrajine. Petrino da je položil mino pod zgradbo države.

In zakaj vse to? bi vprašali mi. No zato, ker so se stvari v Avstriji jele razvijati tako, kakor je predvidel Petrino in kakor — ne morejo preprediti »Neue Freie Presse« in njeni. Je že morda res, da je v razširjenju Petrinovih idej vzrok, da so Nemei zgubili svojo nekdanjo moč, ali razširile so se, ker je bilo to naravna posledica razvoja. To so pa ideje, ki niso nikaka mina pod zgradbo države, ampak so sila, ki navaja državo na pravo pot. Časten bodi spomin pokojnemu Petrino.

Povodom zaroke dednega princa črnogorskega dohajajo knežjemu dvoru na Cetinju čestitke od vseh strani. Knežja hiša Njegušev se bolj in bolj povpenja v enakoveljavnost z drugimi vladarskimi hišami Evrope. Knežja hiša na Cetinju je data Italiji bodočo kraljico, sedaj pa se je dedni princ črnogorski zaročil s princeso iz jedne najstarejih vladarskih hiš Evrope. Hiša Meklenburško-Streliška je jedina v Nemčiji vladajoča slovanska dinastija in jedna iz malega števila slovanskih dinastij, ki vladajo v Evropi. Princ Danilo je v 28. letu, princesa Jutta pa v 20. Princeza, ki je luteranske vere, prestopi v pravoslavlje. — Povodom tega veselega dogodka je knez Nikolaj doposlal biskupu Strossmayerju nastopno brzojavko: Uverjen o Vašem iskrenem sočutstvanju v vsaki radosti moji, javljam vam, da se je danes v Petrogradu zaročil moj dragi sin

prestolonaslednik Danilo z hčerko Njegove kraljeve Visokosti, prestolonaslednika Meklenburg-Streliškega. Nikolaj. — Strossmayer je odgovoril: Najsrčnejša hvala na častnem in radostnem sporočilu. Dal Bog, da bo sveta ženitbena zveza vzvišenima zaročencema večnim virom vsake sreče, vsakega blagoslova in vsake milosti božje; Vam in Vaši preslavni knjeginji in vsej Vaši divni rodbini bodi v zagotovilo posebne časti, radosti in veselja, kakoršnjega zaslužujete v polni meri! V to ime naj Bog blagoslovi! Strossmayer, vladika.

Zakonitost in svoboda volitev na Ogerskem. Iz Budimpešta poročajo: »Ministerški predsednik Szell je izdal naredbo na vse občine, v katero jim nalaga, da se imajo volilne listine sestaviti strogo po zakonu, pravično in nepristransko. Ta naredba je zadovoljila vse stranke, kajti smatrajo jo za prvo spremembo Banffyjevega zistema.»

To je prav lepo od madjarskih strank, da so zadovoljne s tako naredbo. Pa ne le lepo, ampak tudi umevno je to. Volitve, ki so se vršile po Banffyjevem receptu, so bile res pravi azijski škandal. Pač malo izgledov ima zgodovina političnih in volilnih bojev vseh narodov, ko se je z denarjem, bajoneti, nasiljem, nepotizmom in korupejjo tako falzifikovalo javno menenje, kakor je to delal bivši ministerski predsednik ogerski z nedosežno virtuoznostjo.

Umejeno torej madjarske stranke, da so zadovoljne z naredbo Banffyjevo, kateri je namen — čistost in zakonitost volitev. In tudi mi bi bili zadovoljni z madjarskimi strankami, ako bi si smeli misliti, da jim to navdušenje za čistost volitev sega preko madjarskega okvirja. Ali bojimo se, ne, uverjeni smo, da ta vnema madjarskih strank za zakonite in svobodne volitve seza le tako daleč, v kolikor je prizadeta svoboda — madjarskih strank. Madjarske stranke so res trpele pod nasiljem Banffy-a, ali o tem ne govore te stranke, koliko so trpele in trpe nemadjarske narodnosti pod takim nasiljem ne le Banffy-a, ampak vseh madjarskih državnikov in — strank. Proti nasilju na škodo narodnosti niso te »vitezke« stranke zinile nikoli besedice, proti zistemu, ki je dovelo do razmerja, in ki vzdržuje še sedaj to nečuvveno razmerje, da večina prebivalstva na Ogerskem skoro da ni zastopana v parlamentu ogerskem. Proti falzifikaciji javnega menenja v tej smeri nimajo in niso imele nikdar česa prigovarjati te vrle madjarske stranke. One se pač zgražajo nad nasiljem, v kolikor je isto na škodo njim samim, ali o tem se jim ne gane vest, ko vedo, da vsa njih politiška in parlamentarna moč prihaja le — od takega nasilja. In tako bo tudi v bodoče. Ali Tisza, ali Banffy, ali Apponyi, ali Molnar, ali Košut, ali Koloman Szell, in kar jih reprezentantov raznih ogerskih strank: vsi so za nasilje proti nemadjarskim narodnostim. In zato smo uverjeni, da vzlic vsem naredbam na Ogerskem ni pričakovati resnično zakonitih in svobodnih volitev, od katerih bi mogel iziti parlament, ki bi predstavljal resnične odnose v oni drugi polovici države. Saj jih poznamo teh grabitelje človeških duš.

Domače vesti.

O sestanku škofov v Zadru posnemamo iz hrvatskih listov, da se je ta sestanek vršil po izreenem nalogu iz Rima. »Hrvatska domovina« pravi, da imajo škofje v tej stvari sicer prvo besedo, ali oni ne odločijo konečno. Tu treba odločnega nastopa vse duhovščine in naroda, da se ohrani sveti privilegij našega jezika v cerkvi. In res je sestanek župnikov sklenil, da predloži spomenico v obrambo slovenskega bogoslužnja toli nadškofu v Zadru, kolikor sv. Stolici v Rimu. To isto hočejo storiti vse občine okraja zaderskega. Slednjič hoče tudi deželni odbor dalmatinski povzdigniti svoj glas v zmislu sklepa deželnega zbora od leta 1888. v obrambo te narodne svetinje.

Zopet je lagal. Sinočnji »Piccolo« pravi o večerajšnji seji deželnega zbora v Koprju, da je deželni glavar Campitelli vzel dru. Dinku Trinajstiću besedo. To ni res, to je jedna navadnih »Piccolovih« lažij. Campitelli ni vzel Trinajstiću besede, marveč je ta poslednji, po dolgih bojih za pravo in svobodo govora, sam nehal govoriti, ko je videl, da je brez vsake obrambe ne le to vrhno

pravo parlamentarno, ampak tudi dostojanstvo zbornice, ko je videl pred seboj podivjano večino, pozivnjeno galerijo in predsednika, ki nima ni sposobnosti, ni volje, da bi branil ugled in dostojanstvo zbornice pred atentati take zbornice in galerije.

»Piccolo« laže, da so večerajšnje prizore provocirali naši. Z čem, za božjo voljo? Mar s tem, da se je dr. Trinajstič posluževal svoje pravice? Mar s tem, da so naši nekoliko reagovali proti besneči galeriji?! Stvar je jednostavno taka: krona sama je že izrekla na dovolj jasen način svojo obsolbo radi izganjanja našega jezika iz deželnega zbora istrskega; s tem je pravo našega jezika, **zagotovljeno po avstrijski ustavi**, zadobilo ponovno Najvišjo sankcijo. In ker se naši nočejo odreči temu od ustave in krone sankcioniranemu pravu, so — provokatorji, a oni, ki uprizarjajo revolucije proti temu pravu, so — provocirani. Tako laže »Piccolo« svoji publiki. Ti uredniki so zapadli res neozdravljivi duševni bolezni: o nijedni stvari ne morejo govoriti, da ne bi — lagali.

Altro che barbari! Silvio Pellico, ta čislani pisatelj in rodoljub italijanski, ki je bil leta 1820. iz političnih vzrokov obsojen na 20 letno ječo v Spilbergu na Moravskem, piše o Slovencih:

Varal sem se, ko sem mislil, da pomilovanje, ki se nam je skazovalo v Italiji, preneha, ko bomo v inostranih deželah. Oh, dober človek je vedno bližnji nesrečnikom!

Ko smo prišli v ilirske dežele (t. j. Goriško in Kranjsko) dogajalo se je ravno tako kakor v Italiji. Zdihovalje je bilo splošno: ubogi gospodje! Kadar so se v kačem kraju morale ostaviti naše kočije, oblegalo nas je ljudstvo in slišali smo besed obžalovanja, ki je res prihajalo iz srca. Dobrodušnost tistega ljudstva me je ganila še bolj, nego ona mojih sodeželanov (Italijanov). Oh kako hvaležen sem bil vsem!

Zvečer, ko smo došli v Ljubljano in v drugi dan je prišel delat nam uljudno družbo neki gospod, o katerem so nam rekli, ako sem prav umel, da je municipalni tajnik. Bil je zelo uljuden, govoril je z vnebo in dostojno o veri, bil je vedrega obraza, vzbujajočega spoštovanje. Jako me je užalilo, da nisem mogel dlje časa seznanjati se z njim, in neprijetno mi je, da sem bil tako nemaren, da sem pozabil njegovo ime. (Silv. Pellico: Le mie prigioni.)

Agitacija nadaljuje. Iz Rojana poročajo, da se tam neki Ivan Škrl (po domače »Bijondo«) z Grete posebno bavi z izvajanjem podpisov na protest proti okrajnemu glavarstvu. Mož je nekak magistratni »polir« in je seveda — pokoren sluga. Kakor vsi drugi agitatorji se poslužuje tudi ta drznega in grdega sredstva — zvijače. Pozivlje namreč ljudstvo, naj se odločijo: ali hočejo ostati »pod Trstom«, ali pa priti »pod Sezano«?! Stvar je sicer tako neumna, da jej je lažljivost lahko potipati s prstom, ali, kakor povsod drugod, je tudi v Rojanu nevednih ljudij, ki sedajo tudi na najbolj nerodno nastavljen limanico. Rojanski rodoljubje so opozorjeni s tem na — vrlega »Biondo«.

8 Kontovelja nam poročajo, da je tamošnji capovila dajal rečeni protest podpisovati tudi od 15- 16- in 17-letnih fantičev.

Najhuja pa je naslednja, ki znači res vrhunec predrznosti. Iz Lonjerja smo izvedeli namreč, da so laški podrepaniki tudi v Riečanjih nabirali take podpise!! Riečanje leže v okraju koperskem in ne vemo, kako prihajajo do tega, da da protestujejo proti ločenju od mesta tržaškega!! To je sleparstvo na vrhuncu!! To je očitno hujskanje ljudstva, to je lopovstvo. Bog sam vedi, kaj so v Riečanjih pripovedovali ljudstvu in je begali?! Le brezvestna, do korenike demoralizovana stranka se more posluževati takih gnusnih sredstev! Demoralizovani so sami in demoralizacija ljudstva je njih prekleško rokodelstvo. Ako bi vedeli, imajo ti ljudje le še iskrico srama v sebi, zaklicali bi jim: pfiu, sramujte se! Ali tega čuta ne poznajo že davno več, in tako nam ne preostaja drugega, nego boj, boj in zopet boj proti tem ljudem!

Naše vidijo, onih ne! Pišejo nam: Vsako leto ob tem času prihaja v Trst precej Istranov, da bi si v naši okolici prisluzili kakov novič kakor kopači. Najemljejo jih lastniki in upravitelji »kampanj«, največ pa naši okoličanski posestniki. Tako tudi letos. Ti ljudje se zbirajo navadno na

ulici Torrente blizo kavarne Chiozza. Do novejih časov se nikdo ni izpodtikal na tem, tem manje, ker je le na veliko korist posestnikom te občine, kajti o tem času primanjkuje delavnih močij na polju. Sedaj se le se je fanatizem mestne gospode jel obračati tudi proti tem siromakom in hkratu tudi proti koristi okoličanskih posestnikov. Sedaj so jih jeli preganjati z njih navadnega zbirališča. Saj poznamo izgovor, ki jim služi gotovo, ta namreč, da nabiranje ljudij na onem mestu ovira promet. Javlov izgovor. Kajti mi poznamo še neki drugi trg v mestu tržaškem z jako živahnim prometom, kjer se istotako vsako jutro zbira vse polno težakov, čakajočih na delo, katerih pa ne odganja nikdo. To je borzni trg. Seveda: na Torrente se zbirajo slovanski Istrani, domačini, avstrijski državljanji, tam pa večinoma — italijanski podaniki. To dejstvo nam pojasnuje — vse! Domačin je na potu tej gospodi, da-si ne krati zaslužka nikomur in je marveč dobro došla pomoč, ker ravno primanjkuje takih delaveev; na potu je, ker je siromak — slovenska para! Tujec pa ni na potu, da-si postaja po naših ulicah in lovi zaslužka v isti hip, ko postajajo po ulicah stotine domačih težakov, čakajočih zaslužka, ki ga pa le prepogosto ne dobivajo in trpe bedo oni in njih rodbine. Tujec ni na potu prav zato, ker je tujec, ker je Italijan.

Le naše vidijo, le naše pode, ker so baje »na potu«, onih drugih pa ne vidijo in jih ne pode, in jim niso na potu, ampak ljubljani varvanei. Bog jo razumi tako politiko, ki tolerira tako politiko. Je pač to avstrijska politika, ki trpi tako — laško politiko.

Požigalec v Goričah pri Postojni že ima oblast v svojih rokah. Uprav grozno pa je, da je ta požigalec — 13letna deklica. Poročajo nam namreč od tam: 13letna Terezija Klanšek je služila za pestunjo pri Janezu Stegu, posestniku v Goričah. Ko je Stegu pogorel, popustila je Terezija službo in prišla domov v Šmihel k svojim ubožnim starišem. Šmihel je velika vas, pol ure oddaljena od Gorič.

Dne 14. t. m. sta imenovano Klanšek opazili dve sosedi, da se nekaj mudi in potika po Šmihelu in sicer na cesti ob slamnati stehi posestnika Tomaža Tominec. Ženski sti iz radovednosti stopili hlizu. Hoteli sti vedeti, česa išče ta malopridna deklica. Zapazivši obe ženski blizu sebe, je Klanšek zbežala. Ženski pa sti topili blizu nizke strehe. In tu sti zapazili kakih 50 žveplenk, zavrtih v cunjo. 9 teh žveplenk je bila že obdrgnila ob steno. Vžgale se niso. Na srečo ni imela škatlice, a ob zidu se žveplenke »Union« ne vnamejo. Klanšek je bežala potem domov k starišem, kjer je rekla: »Oče, mati, nosimo ven, kajti danes pogori ves Šmihel. Tam pri Tominecu je vse polno žveplenk, jaz jih imam še nekaj tu, ki sem jih našla tam«.

Sosedje so takoj poklicali orožnika. Ta je izpraševal deklico na lieu mesta in potem jo je vzel seboj v Goriče. In tu je priznala deklica, da je res petkrat zažgala z žveplenkami. Kakor smo poročali je bil ogenj trikrat zaduščen, 3 hiše, oziroma poslopja so pa pogorela popolnoma.

13letna deklica je bila torej tisti peklenšček, ki je napravil v Goričah toliko škode in provzročil toliko strahu. Bog ve, kaj bi se bilo že zgodilo, da je niso zasačili v Šmihelu. Morda bi bilo že vseh 80 posestnikov na beraški palici. Mlada zločinka je v zaporu. Kaj bo žnjo? Ljudje se boje že zdaj, ko bi kedaj zopet prišla med ljudi.

Pevsko društvo »Adrija« v Barkovljah vabi na koncertni večer s petjem, glazbo na lok, igro in svobodno zabavo, katero priredi v nedeljo dne 23. aprila 1899. v veliki stekleni dvorani »Narodnega doma«. Začetek točno ob 5. in pol uri popoldne. Ustopnina na veselico 20 nč. Sedeži I. razreda 20 nč., II. razreda 10 nč. Čisti dobiček je namenjen v pokritje stroškov za novo društveno zastavo. Vspored priobčimo prihodnjič.

Akad. društvo »Slovenija« na Dunaju priredi v petek dne 21. aprila 1899. svoj VII. redni občni zbor. Dnevni red: 1) Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2) Čitanje zapisnika občnega zbora akad. bratskega društva »Triglava«. 3) Poročilo predsednika. 4) Poročila posamičnih odborov. 5) Poročila klubov. 6) Poročila preglednikov. 7) Volitve: a) predsednika, b) 6 odborov in 2 namestnikov, c) 3 preglednikov. 8. Slu-

čajnosti. B. Zabavni del. Začetek točno ob 7. in pol uri. Local: Restaurant Robitschek, I. Wipplingerstrasse 3.

Javno dražba na železnici. V sredo dne 26. aprila od 10. ure do poludne se bo vršila v magazinu II. za oddajanje tovorov na južni železnici javna dražba stvari, ki se niso dvignile. — Dotični predmeti, ki se imajo prodati se oddajo onemu, ki ponudi največ. Kupnino je plačati takoj. Istotako treba stvari takoj odvesti. Pod vzklieno ceno se ne prodajo ti predmeti. Seznam istih je na vpogled v atriju kolodvora južne železnice.

Streljanje proti toči. Kakor poroča v Milanu izhajajoči list »La Lombardia«, je ravnatelj kmetijske šole v Bergamo, profesor Tamar, potoval minolo poletje na Štajersko, da prouči streljanje proti toči, ki se je uvedlo v Slovenski Bistrici. G. profesor Tamar je priporočil tako streljanje tudi doma in res si je že več tamošnjih vinogradnikov naročilo iz Celja možnarjev in drugih priprav.

Iz-pred deželnega sodišča. Včeraj se je vršila pred tuk. deželnim sodiščem razprava proti Petru in Ivanu Križmančič iz Bazovice, ker sta nekega Antona Žagarja pretepla tako neusmiljeno, da je postal gluh. Obtožena sta se izgovarjala, da ju je Žagar napal, priče pa so izjavile, da je bil Žagar tako pijan od žganja, da ni bil niti v stanu napasti koga. Ozirom na to in na znatno poškodbo Žagarja, bila sta obtožena obsojena na 13 oziroma 14 mesecev težke ječe.

Drobne vesti. V nedeljo popoldne so ulemili do sedaj še neznani tatovi v stanovanje so-progov Ukmar v via Broletto št. 14 ter odnesli raznih dragocenosti v skupni vrednosti glđ. 65.64. Še enega ranjkega »patakona« se niso sramovali, ampak odnesli so ga z drugim drobižem vred. Sicer pa so tatovi morali biti jako ljudomili, kajti pred odhodom so lepo zaprli zopet omare, popravili razbito ključavnico in zopet zaprli stanovanje. V svojem usmiljenju so se bali morda, da bi se mogel še kdo drugi spraviti na ostalo imovino.

— 53-letni delavec Fran S. zdrsnil je v ulici Sette Fontane ter se poškodoval na desni rami in si zvinil desno roko. Zatekel se je na zdravniško postajo.

— 19-letni Ivan S. je prišel v navskrižje se svojim tovarišem radi »osebnega prepričanja«. Vsled tega sta si segla v roke in — lasé. Iz tega objema se je Ivan S. komaj rešil ter je nesel svojo desno roko na zdravniško postajo, katero mu je tovariš stisnil malo preveč »prijateljski«.

— Mej drugimi predmeti, ki se ne smejo posejevati, je tudi — robec. Kdor ne uboga, ga tepe nadloga. O tem se je prepričala tudi neka Marija I. Posodila je svoj svilen robec svoji prijateljici, a ko ga je zahtevala nazaj — morda preveč neuljudno — skočila ji je »prijateljica« v lasé in jo, na čast svojemu spolu, popraskala po obrazu.

— Oni tujec iz Švice, ki si je v ulici Nuova zabol nož v prsa, je umrl v bolnišnici.

Različne vesti.

Zbor sinodalne cerkve v Moskvi na Dunaju.

Kdo v Trstu se ne spominja koncertov Slavjanskega? One blagovence, neopisno milo, srca pretresujoče, divno-harmonično, a zajedno impozantno pevanje je ostalo vsem, ki so je čuli, v neizbrisnem spominu. In poleg glasbenega utisa je deloval tudi ponos, da so slovanski pevci to, ki znajo tako peti. Sličen, a še mogočnejši uspeh je dosegel sinodalni zbor iz Moskve na otvorenju ruske cerkve na Dunaju. Dunajski listi ne morejo prehvaliti umetnosti pevanja tega zbora. Ta zbor sestoji iz 41 členov. Forte zveni iz arije kakor zvoki zvonov in orgelj, dočim se zdi, da o »piano« čuješ čudovito harmonijo orkestra na lok. In ti basi! Pianissimo je tak, kakoršnjega je možno čuti jedino le še iz Aeolove harfe. In od tega rahlega diha se more pospeti ta zbor do vsakega stopnjevanja, ali tudi najmogočnejši fortissimo ostaje neverjetno mehak in blag. Ves način predavanja tega zbora je — tako pravijo tudi dunajski slavofobni listi — neki tuj, nepoznan in visoko razvit način glasbe. Isti zanima strokovnjaka nenavadno, a v prijatelju glasbe vzbuja brezmejno strmenje in občudovanje.

Na cerkveni slavnosti že je sinodalni zbor napravil neopisen utis na poslušalce, zvečer na koncertu v dvorani Musik-Vereina — kjer pa so se

tudi pele same cerkvene skladbe — mu je bil vspeh naravnost senzacionalen. Na koncertu je bilo mnogo visoke aristokracije in zastopan je bil ves umetniški svet. A vsi so kar obsipali ruske pevce se svojimi ovacijami.

Kraljeva dvojica italijanska potuje te dni po otoku Sardinija. Naš «Piccolo» poje prave slavospeve o tem potovanju. Saj vemo zakaj: tam blizu počiva junak — Garibaldi. Ti slavospevi zvane tem čudneje, ker je znano, da na tem otoku vlada taka grozna beda, kakoršnja se le more predstavljati šloveska pamet. V kupo večdnevnega veselja pa je kanila kaplja grenkabe, prav ko je kraljeva dvojica odhajala z vlakom iz Cagliari. Podrla se je neka terasa na kolodvoru, na katere je bilo mnogo učenk. Nekaj oseb je mrtvih in mnogo na smrt ranjenih.

Zasačen morilec. Oseški list «Slav. Presse» javlja, da so že zasačili onega morileca, ki je pred nekaj dnevi v Kisdardi umoril dve ženski Schnerberger in Marjanović, o kateremu dogodku smo poročali tudi mi. Morilec je priznal svoj zločin.

Armenski pregovori. Z desno roko daje kosim žita, z levo jemlje jim jajca. — Ako ne moreš biti bogat, bodi vsaj sosed kakega bogatina. — Ako se bojiš zmociti si noge, ue moreš loviti rib.

Narodno gospodarstvo.

Promet s hrastovimi dogami v Trstu in na Reki meseca marca 1899. Po statističkih podatkih tvrdke Schadelook je došlo v Trst 48.000 komadov, od teh po železnici iz Ogerske in Bosne 8000 kom. in 40.000 komadov po morju via Metković. Odposlalo se je od Trsta 55.352 komadov v Italijo, 6000 kom. v Hull in 5000 kom. v Krf. Z Reke se je odposlalo 2.005.283 kom. v Bordò, 709.456 kom. v Cette, 737.750 kom. v Marseille, 12.183 kom. v Italijo, 4800 kom. v Liverpool in 3758 kom. v Solun; ves izvoz znaša torej:

Na	iz Trsta	z Reke	skupaj
komadov			
Francozko	—	3.452.489	2.452.489
Italijansko	55.352	128.183	183.535
Angleško	6.000	4.800	10.800
Grško	5.000	—	5.000
Turško	—	3.758	3.758
Skupaj	66.352	3.589.230	3.655.582

Brzovjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Koper 19. Sinoči so tukajšnja signoria najeli mestno godbo, ki je svirala v demonstracijo proti slovanskim poslancem. Najeta sodrga je prepevala tisto »Lasse pur ehe i canti e subii«.

Dunaj 19. Poroka črnogorskega prestolonaslednika, prince Danila, se bo vršila v poletju ali na Dunaju v Meklenburgu.

Madrid 19. Castelar se je odpovedal mandatu, ker meni, da je doživel moralen poraz.

Pariz 19. »Figaro« nadaljuje z objavljanjem izpovedeb v pravdi Dreyfus.

London 19. Reuterjeva pisarna javlja iz Washingtona, namerjajo členi samojske komisije ostati tam kake štiri mesece in potem se skupno povrniti v Washington, da določijo skupne zaključne predloge.

Sassari 19. Danes je dospela sem kraljeva dvojica italijanska. Razkril se je spomenik Viktorju Emanuelu.

Velika zaloga

solidnega pohištva in tapecarij

od

Viljelma Dalla Torre v Trstu

Trg S. Giovanni hiš. št. 5 (hiša Diana).

Absolutno konkurenčne cene.

Moje pohištvo donese srečo!

M. Aite Razprodaja vse blago v zalogi po znižanih cenah.
(prej Aite & Zadnik)
Via Nuova ogel ulice S. Lazzaro.

„Hotel Nazionale“

v Trstu, Via Vienna št. 4

nahaja se v bližini kolodvora južne železnice pristanišč, poštnega in brzovjavnega urada ter je popolnoma obnovljen. Sobe elegantne vse v I. nadstr.

Cena od 60 novč. naprej.

V pritličju nahaja se tudi „Restaurant Nazionale“ elegantno opravljen, preskrbljen vedno in ob vsakej uri s gorkimi in mrzlimi jedili. Toči se: fino plzensko pivo in Culmbach-ovo črno pivo, najbolje dalmatinsko „Apolo di Lissa“ in istrsko vino ter razna vina v boteljkah, vse po zmernih cenah.

Lastnik je slovan-dalmatinec. Govori se slovenski in hrvatski.

Naslanjaje se na geslo: „Svoji k svojim“ priporoča se slavnemu občinstvu slovenskemu in hrvatskemu za obilen obisk

Josip Serdarović,
lastnik.

Velika hiša

v Motovunu zraven slovečih škocijanskih jam, 3 ure od Trsta in 1/2 ure hoda od železnične postaje Divača, ob živahni prometni cesti Reka-Trst, z dvema kuhinjama, z dvema obširnimi podzemeljskimi kletimi, s 14 krasnimi sobami s posebnimi uhoti, kakor nalašč prirejenimi za mnogobrojne letovišnike, ki vsako leto prihajajo v ta divno-romantični kraj, z obširnim na visoko obzidanim in senenatim dvoriščem, z velikim vodnjakom z izvrstno vodo, z velikimi hlevi za konje in govedo, z obširnimi spravami za seno ter druge poljske pridelke, s prostornimi lopami, s krasnim se sadjem in trtami zasejenim vrtom in z lepim parkom je vsled nastalih družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj

na prodaj

Proda se tudi na večletne obroke. — Hiša, kakor vsa ostala obširna poslopja, so kakor nalašč prikladna za gostilničarsko in štacunarsko obrt.

Vsled njene lege na tako živahnej prometni cesti, je posebno pripravna za kupeljo z domačimi pridelki in vsakovrstnim blagom na drobno in debelo; kréma bi pa imela razum navadnega posla z domačim ljudstvom in z vozniki, obilo posla z nebrojnimi obiskovalci škocijanskih jam.

Vse pohištvo z vrtom in parkom vred, dalo bi se tudi v najem po dogovoru.

Natanjčeneja pojasnila pri lastniku Aleksandru Mahorčiču v Matavuna, pošta Divača.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu
Kdor želi omisliti si v resnici
kolo najboljše vrste
od sloveče avstrijske znamke

„Styria“ in „Styria“ original

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,
Via del Torrente št. 10.

Jedini in glavni zastopnik za:
Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Pomladansko zdravljenje.
ZDRAVLJENJE KRVI
Čaj „Tisočerni evet“ (Milleforti).
Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 novč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER „Ai due Mori“ v TRSTU, veliki trg.
Tudi za 55 novč. v markah dopošlje se franko.

Kašelj, hripavost in prsni katar

ublažuje in zdravi

pravi planinski kašelj olajšajoči sok
z „Deželne lekarne pri Mariji Pomagaj“ M. Leusteka
v Ljubljani.

ena 1 steklenice 50 novč. Razpošilja se z obratno pošto najmanj 2 steklenici.

Nova centralna čevljarnica
v Trstu.

Via Malcanton št. 2.

Bogat izbor čevljev

za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“
za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razun nedelj in praznikov.

Zjutranje izdaje izhaja ob 7. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo

izdaje o 9. uri predpoludne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21.—; samo večerno izdaje gl. 12.—; (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdaje 3 kr., večerno 4 kr

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghega št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelcu, v Škednju pri gosp. Antonu Sancin (Drejač) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaje se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovenci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti obramben in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“

„THE GRESHAM“ angleško zavarovalno društvo na življenje v Londonu.

Aktiva društva do 31. decembra 1897. . . . . Kron 159.997.579.—

Letno vplačilo premij in obresti do 31. decembra 1897. . . . . > 28.823.375.—

Izplačana zavarovalnina in obresti od obstanka društva (1848.) . . . . . > 343.860.067.—

V letu 1897. izdanih 7468 polie za glavnico od . . . . . > 67.331.351-91

Prospekti, ceniki in v obče vse druge informacije dopošljejo se vsakemu na pismo vprašanje od niže imenovanega zastopstva, katero dopisuje v vseh jezikih.

Glavno zastopstvo v Trstu.

Via del Teatro št. 1, „Tergesteo“ Scala IV.

Iščejo se dobri agentje, zastopniki in potovalci.